

MARCZIUS TIZENÖTÖDIKE.

Hétfő

34. szám.

Pest, aprillis 24. 1848.

Nem kell táblabíró politika.

April 10. kezdve e lap hetenként hatszor egy közép nagyságu iven fog megjelenni, és posta útján is megrendelhető.

Előfizetési ár:

April 10-kétől június végeig, Budapestben, házhozhordással 2 ft. 30 kr., vidékre postán borítékban 3 ft. 30 kr.

April 10. september végeig félévre: Budapestben 5 ft. Vidékre postán borítékban 6 ft.

April 10-étől december végeig három évnegyedre:

Budapestben házhozhordással 6 ft. 30 kr., vidékre postán borítékban 8 ft.

Budapestben egy pengő forintjával, egy hónapra szóló előfizetést is elfogadunk.

Hirdetésektől egy, háromszor hasábozott sorért, vagy ennek helyéért 3 kr. pp. fizettetik.

Pest, april 24.

A főváros a politikai aprilis idejét éli.

Néhány nap előtt az ünnepietlen zsidók-elleni zavargások. — Tegnap egész nap czeremonia, pompa és spectaculum. Ma pedig a husvét másodnapi szokott népnünnep.

Tegnap hatalmasan látványos napunk volt. A bécsi polgárok mintegy kétszáz tagból álló küldöttsége körünkben mulatott. Az éljen kurjontások összege felmehetett egy pár millióra.

Átalában véve azt kellett tapasztalnunk, hogy drága szomszédaink a bécsiek még igen minorennek a politikai életben.

Náluk még földolognak látszik: a zászló, a czifra kard, és a katonás egyenruha.

Mi, ha arról van a szó, hogy a szomszédnépek együtt fraternisáljanak, a közörmömben a legmelegebb résztvevők vagyunk, azonban szükségesnek tartjuk, hogy az érzelem, mellyben szomszédainkkal egyesülünk, közös legyen, hogy azon szavak, mellyre mi éljent, ők pedig Hoch-ot kiáltanak, végeredményükben ugyanazon értelműek legyenek.

Meglehet, hogy csalódunk, sőt kívánjuk is, hogy csalódjunk, de látszott, hogy mi, és a bécsiek még nem értjük egymást.

Szomszédaink még igen régi datumból ismernek minket.

Ha a bécsiek azt hiszik, hogy minket Mátyás király, vagy Nagy Lajos kora most is lelkesít, nagyon csalatkoznak. A mi publicumunk a magyar historiát úgy mint az most van, bátran elvetheti. Meg nem foghatjuk, mi érdekes lehet abban, ha

a királyok és olygarchák harczait és viszálykodásait olvassuk.

Museumi régiség, más semmi. Nem több egy unalmas heraldikai tanfolyamnál.

A mi a magyarokról a mi historiánkba fel van jegyezve, az minden más inkább, mint a magyarok története. Különösen három száz esztendő óta magyar nemzet nem is létezik. A magyar nemzet ez idő óta tetsz-halott. A sors az ébredést a jelen évnék tartotta fen. És Europa meg fogja látni, mint fogja a magyar megírni saját historiáját.

A magyar nemzet ha Europa előtt úgy akar megállani, mint érdemes arra, hogy a nagy nemzetek családjába felvetessék, mindent a mi néhány század óta nevében történt, tökéletesen desavouálnia kell.

Szerintünk a zászlók, fáklás zenék, litterariai polemiak, banquetek nem más mint előcszközök, mellyel a politcai institutiók kivivására sokat használhatnak. A bécsiek tehát átláthatják, hogy mi magyarok, kik az alkotmányosság mezején a legutóbbi időkben olly nagy foglalásokat tötünk, efféle crepundiákra, miket hozzánk hoztak, nem sokat adhatunk.

Szegény bécsiek, ők most nagyon megvannak akadva. Azt üzték el, ki legnagyobb jólétűjök volt. Bécs olly szerencsétlen város, hogy a természet egyáltalában nem áldotta meg olly kellékekkel, hogy az főváros legyen.

Határszélén áll két olly országnak, mellynek érdeke össze nem egyeztethető. Ha e két ország egy nemzet volna, lehetne belőle valami. Így soha. Bécs csak úgy virágozhatott, ha fészke volt egy absolut hatalomnak.

De az illyen virág, gyökér nélküli növény, soká nem tarthatott.

A régi Bécs meg van bukva. Az új pedig támaszkodjék csak saját kuforrásaihoz.

Ha pedig a birodalmi várost a régi rendszer szerint akarják tovább is fentartani, nincs már mit tenni, hozzák vissza Metternichet. Akkor azonban meg fogják látni, mit mondanak hozzá a többi tartományok.

A bécsiek mást nem tehetnek, mint valamely uton módon; már hogy, azt ők magok gondolják ki, szabaduljanak meg a statusadósságoctól, s azután kezdjenek olly kereskedést és ipart, mellynek felvirágzására a provinciák gyarmati állásban tartása ne legyen bele számítva.

Az illyen, ha rögtönében olly nagyszerű és sikerteljes nem is lesz, mint az ezelőtti, de mindenesetre tartósabb s biztosabb leend.

A mi pedig most kárunk lesz, vigasztalják magokat a latin közmondással: Male parta, male dilabuntur.

A bécsi küldöttség tagjainak minden második szava: Ausztria és Magyarország örökös egysége volt.

Meg kell vallanunk, hogy e hangos toast a mi

törvényeinkből is, valóban kimagyarázható. A loyális magyar nép össze is koczintá a felhivásra a poharat — azonban az örökös egység alatt köztünk, s a bécsiek között lényeges különbség volt.

A magyar éljent kiáltott, és azalatt azt érté:

A király V. Ferdinand. És punctum.

A német, Hoch-ot kiáltott, s azalatt egy kevéssel többet értett: Például, hogy éljen a nagy-lelkű magyar nemzet, és fizessen évenként a németnek tiz millió forintot pengőben. Éljen a magyar nemzet, és egészséges, derék és vitéz fiait küldje nekünk mind örökre, hogy azokkal az ausztriaiak számára provinciákat foglaljanak el. Lőjjék főbe az olaszokat. Tartsák torkon a lengyeleket. Egy szóval tartsák féken mind azokat, kik a zsákmányoló bécsi politcának itt ott alkalmatlankodására szolgálhatnak.

Igy érték a szomszédtságot a mi drága német sógoraink. Hanem hiszen ott leszünk mindnyájan, midőn az alkuról lesz szó.

Azonban még egyet.

A fáklás zene, megrendült népgyűlés, kard csörgés, zászlóhajtogatás még csak mind megjárja, de azt mégis csak kikérjük magunknak, hogy diplomacice ne csókolódjunk.

A Museum terén tegnap nagyszerű csókolózások mentek. A sok czuppanás és csattanás kaczagásra indította azokat, kik a középponttól távol maradvá biztosan érzék magokat.

Hah, ha mi történetesen e nemzeti csókolódásokhoz közel állottunk volna! Ha szerényen meghúzva magunkat egy oszlop mellé, egyszerre csak tárt karokkal, és előre csucsorodott ajakkal egy tubákos bécsi bürgert magunk felé láttunk volna közeledni, az ég tudja! mi minden történetet volna velünk ijedtünkben.

Legalább is a hideg ki lel.

Aradról írják.

Polgár szerkesztő! Hallom, hogy a nemzeti museum ritkaság-tára, martius 15-ke óta több antitidiluvianus nevezetességekkel, mint szárnyaszegett kétfejű sasok, váltótörvénytészéki latinköriratu peesetek, conservativ-programmpéldányok s több ehez hasonlókkal szaporitatott.

Arad vármegyének is van egy nevezetessége, t. i. első alispánja, egy politicali camaeleon, ki folytonos színváltoztatása által kimondhatatlan jogot szerzett magának arra, hogy mint curiosum, a jövő nemzedék számára spiritusban is fenntartassék.

Ha ez a nemzeti muzeum zoologia-gyűjteményiben helyet nyerend, számíthatunk rá, hogy legalább is tiz angol milord fog ezen országos intézetünk megtekintésére havonként Pestre jönni.

Ezen genialis köpenyforgató, ki magát Aeolus bácsit is zavarba tudná hozni, a conservatívek mellett mult évben tett nyilvános felszólalásait, s az oppositio ellen intézett kikeléselt feledni és feledtetni akarván, szeretetre méltó következetességgel ragaszkodik második természeté vált becsületes szokásához; a szószegéshez, s radicalnak igyekszik láttatni.

Ho ho, nem oda Buda!

Ha bókolt ön eddig a méltóságos főispán urnak, tessék most fejet hajtani a fenséges közvélemény előtt is; s ha esküdött eddig a mester, az az Apponyi szavára, esküdjék most is, s őt köelve lépjen le azon állásról, melyre e hazának derekabb fiai hivatják.

De főképp ne igyekezzék minket ámitani, mistificálni, mert csak egyszer volt Budán kutyavásár.

A mint az eddig értésünkre jutott kinevezésekből látjuk, önök a megválasztásokkal igen könnyelműleg sáfárkodnak.

Ha ezt még tovább is így szövik, — akkor nem tudom, — hogy fogják kiállni a sarat, a nemzeti gyűlés előtt?

Önök ott ez iránt mulhatlanul kérdőre fognak vonatni, s ellenük a vád akkint lesz formulázva: Noscitur ex sociis, qui non dignoscitur ex se.

Az első hallásra hinni sem akartuk a már létrejött kinevezéseket, — midőn pedig azon egyéneket körültük már működni is szemléltük, összecsaptuk kezeinket, s felkiáltánk, hogy mi ezt nem értjük! — S önök rövidlátását meg nem foghatjuk!

Egy felől a nepotismus, és a pajtáság büze érzik rajta, más oldalról pedig a coalitionismus. — Pedig nem jó, ha egy radical ministerium illykép akarja magát consolidálni. Ezzel csak saját gyengéjét árulja el. Nem bizik pártja erejéhez. Mindenkiene tetszeni vágy, s e miatt elvégre is két szék közt pad alatt marad. És ekkor kik fogják önöket a legérzékenyebbül mardosni? ép azon kígyók, kiket önök nagylelkűleg keblükön ápolnak.

Zichy gróf — a ki a megboldogult censura-collegiumnak elnöke volt, — és ez elég. —

Jászay Pál, a ki a történetírásnál a kezei közt volt sok eredeti okirat közül és a legbecsesbeket, — a mint hirlík, — a megbukott kormány iránti részrehajlásból nem alkalmazta.

Pazziasi, a ki mindegyik cancellár kegyeibe magát egyaránt beludta hizelegni, s a ki azt hiszi, hogy nélkülök önök mozdulni sem tudnának.

Dubraviczky, a kit a Pest megyei teremből az administratori kérdés tárgyalásakor szentelt vizet füstölének ki.

Kiss Lajos, a ki mint udvari ügyvivő a huzavonást olly igen megszokta.

Mérey Károl egy vénecske arszlán, a ki eddigi hivatalát is csak felületesen avagy ép be sem töltötte, legfőbb érdeme pedig az volt, hogy a Pestmegyei teremben Apponyi mellett unalmaskodott.

Ezek mind ollyan nevek, mik mellett önök felelősége módtalanul öregbedett.

Csak a van még hátra, hogy Lukát és Tisztát is alkalmazták.

Ifj. Baral Györgyről elhisszük, hogy idővel, ha tehetségét tapasztalatokkal gazdagítandja, be-

lőle alkalmas osztályfőnök válhatik, hanem még most a titkárság vagy más alárendelt hivatal tehetségéhez jobban lenne hozzá mérve.

Még másokról is szólhatnánk, de egyelőre elég ennyi.

Különbönb pedig maguknak tulajdonítsák önök ha az olly alkalmazások mellett, mint a millyeket fentebb megróttunk, önök szolgálatába több jó érzésű tgen alkalmas, és igen használható egyének belépni egyáltalában és többszöri felhívások után is vonakodnak. — Példák erre máig sem hiányzanak.

Végül ajánljuk, hogy olly complicálttá ne tegyék bureaujukat, mint a mint tervben van. Ez egyfelől nehezíteni fogja önök működését. Alig fogják magukat kiismerni. Más oldalról a bureaucratia ismét életbe lépend. Pedig azon hon a legboldogabb, a mellyben minél kevesebb ember él hivatal után. De végül a nép olcsó ügykezelést is kíván.

Reméljük, hogy ezen felszólamlásunk siker nélkül nem fog maradni, sőt hogy a fentebb érintettem alkalmazásokat is meg fogják még nagy részben változtatni.

Itt következik a Reforme című francia lapból kivett második cikk, mellyet miként az elsőt is, curiosumként közöljük az olvasóval.

A democatia Magyarországon.

Mint előre megjósoltuk, a magyarországi democatia erősödik, s már hangosan követelék az ország teljes függetlenségét.

Az utósó hírek igen fontosak. A Rákoson 30 ezer ember együtt-egybe a követendő irány felől tanácskozándó.

Ezen manifestatio az ország minden határaitra kihatott, s eredménye egy erőteljes petitio lön, melly egy küldöttség által a nemzeti diactának elébe terjesztetett.

Hajnik ur, annak átnyujtásakor a nép felségre tett némi célzó észrevételeket; erre Kossuth ur, ki magát szereti a nép képviselőjének nevezni, felállott, s így szólott:

Nagy örömet érzek, midőn hallom, hogy a hon fővárosa magát, a király iránti hűségben ezen diactával egyesíti; de azt semmikép sem helyeselhetem, hogy magának jogot vegyen reformokat dictálni e gyűlésnek, melly csak az egész nemzettől fogad el parancsokat.

A tegnapi hősök szívöknek fenekére csak nagy crisisekben, s hatalmas forradalmak pillanataiban lehet betekinteni; valódi érzelmeik s értelmi becsök csak illy esetekben kiismerhetők.

A magyar nemzet 9 tizede tegnap még nem hitte volna, hogy Kossuth ur ajkán illy szavak jöhessenek ki valaha; ma már csalódások által leveretvék, mert a nép bizalmát Kossuth urnál nagyobb mértékben senki nem bírta, s a nemzeti ügynek senki olly hatalmas támaszt nem nyujthata, mint ő, ki roppant észszel bír.

Azt régóta tudtuk, hogy Kossuth ur nem bír mindig elhatározottsággal, de azt soha nem hittük volna, hogy ő egy antiliberalis nyilatkozatra képes legyen.

Honnan akarják hát, hogy ezen népies manifestatiók, ezen Archimedesi mozdítók jöjjenek, ha nem a fővárosból, melly középpontja a számnak, vagy onosságnak, értelmiségnek és közérdekeknek?

Napjainkban a fővárosok azok, mellyeknek

bárminemű mozgalom élén kell menni; ha Páris nem lett volna kezdeményező, a departement-ok még most is hordanák az orleansi dynastia gyűlöletes jármát.

A példa itt van, szemeitek előtt, és ti azt visszavetitek, midőn a főváros kezdeményezése Magyarországon sokkal szükségesebb mint valaha.

Másnap a pesti népesség ezen törvényhozói okiratot megégeté, s Batthány állományi tanács elnöke kénytelen volt igazságügy-minister Deákka a nagy térre sietni, hogy a kitörést megakadályozzák.

Posonyban a rögtön ítélőszék kihirdetett.

Kossuth csillaga halványulni kezd.

Annyi csalatások, annyi nagy áldozatok után képesek volnának e még a magyarok az ausztriai ház iránti szolgáltságot az öngyilkosságig, a martyromságig vinni? s kiért?

Azon ausztriai császárért, ki inkább lenne német császár, vagy Lengyelország királya, mint magyar király.

Berchel, a nagy olasz hazafi, igaz joggal mondá a feltámadt milanoiaknak: Testvérek, gondoljátok meg, hogy ha azon lánczból, melly minket Bécshez csatol, s melly most eltöretett — csak egyetlen szem marad is lábaitokon, ez is elég leend, hogy örökös rabszolgák maradjatok.

Igy kell a magyar nemzetnek is eltörni legutósó gyűrűjét is azon láncznak, melly lábán olly régóta s olly terhesen nehézkedik.

Már éled a gyanu Ausztria célzatai iránt, mert látják fogásait, mellyekkel első engedélyeért semlegesíteni törekszik.

Az alkirály (eddigi nádor) határozatlanságot mutat hatalma kiterjedésének értelmezéseiben; a had- és igazságügy-ministereket a bécsi cabinet megismerni vonakszék; s a szabadelvű egész ministerium nem sokára kénytelen leend, helyét szolgáló lelkű embereknek engedni át, kik többé vagy kevésbbé alkotmányos utakon a hatalmat kezeikbe keritendik, és a nép, azon pillanatban, midőn mindent nyerhetett volna, mindent fog vesztetni.

Magyarországra nézve csak a függetlenségben és köztársaságban létez üdvösség.

Az ausztriai monarchiának sem anyagi, sem erkölcsi ereje többé nincsen.

Hol vannak azon férfiak, kik mentőjeként állhatnának elő?

Tán egy Fichelmont, egy Kolowrath, egy Pillersdorf Metternich-vesztegetett és vesztegető nevendékei említettnek?

Nem! ezen császárság eredeti semmiségébe fog öszvedülni, s pedig a nélkül, hogy Europa békéje ez által háborítottatnék.

És a Magyarok elég vakok lehetnének-e, még egyszer fogni fegyvert egy hitszegő és haldokló rendszerért.

Nem, egy illy esztelenség által csak együtt veszne Ausztriával, vagy felemészttetnék a szláv elem által.

A magyar republicanusoknak van fenntartva, az országról e gyászos jövőt elfordítani; nekik kell megmenteni a hont, és ők meg is fogják azt menteni.

Zsedényi, Kiss agens s több ezekhez hasonló alkalmazást nyertek. Midőn az ellenzéki kör pár napok előtt bérnálási közgyűlést tartott, előzéken sugallotta, hogy a régi nevezeteket nem kellené még eldobni; s ime már úgy állanak ügyeink, hogy a kebelünkben kikelt kormány ellenében radicales ellenzéki hadsorra kell magunkat rendezni.

Mi szüksége is van már a kormánynak, a hatalom mennyerése után, régi barátaira, kik még csak hizelegni sem tudnak, mindig goromba igazságot szólnak, s még saját meggyőződéssel is bírnak.

Hisz ott van legalázatosabb csoportja a néhai conservatív program embereinek, kik szajátva, de halménasággal, kapkodnak a kegyelmi lég után, s elég hatalmas orrot kaptak közelebről, hogy jól szagolhassanak.

Hisz ott vannak meghunyászkodott ellenéink, kik chinai pagodok módjára bicentik meg bármész képeiket, a ministeri legkisebb érintésre is, s az antichambreirozás tudományából kitűnő kaptak.

Aztán, hogy lehetne mellőzni egy Zsedényit, ki a bécsi intriguesek hálózatain minthogy azokat eddigelő maga is szőni segített, keresztül lát, s ellenökben biztos óvszerket ajánlhat, mert az ellenséges tábor igyekezeteit az elpártolt hadvezér legbiztosabban megfusihatja.

Hisz azért, hogy egy rossz rescriptumocskát aláírt, aztán, hogy országszerte népszerűtlen s egy kissé jól walezerez, s a ministeri bálókban csak nem lehet minden profanus ember előtánczos.

Aztán mit is akarnának önök olyan polgártársakkal, kik a supplicansoknak még fillenteni sem tudnának?

Hát nem elég-e, hogy évtizedeken át éljeneket kaptak? s nagy hazafiaknak tartattak?

Hát nem elég-e, hogy diadal reménye nélkül vittak annyi időn át cserkesz háborút az ellenség zsarnokságának elharapozása ellenében?

Csernatoni.

Egy kis lamennaismus.

A pokolbeliek királya nagy gyűlést hirdetvén midőn az alvilág lakói véres — nem piros — sem nem zöld posztóval terített hosszú tábla mellett ültek e szavakkal kezdé meg a tanácskozmányt:

Gyűlölségben szeretett hieim! Rettenetes veszély fenyegeti országunkat, mióta a nazareni ember fiának tanai valósulni kezdenek. Ime az emberek szeretetben testvérülve, nem rettegven a közjóérti haláltól, országunk s hatalmunknak nyílt hadat indítottak, sőt az észvilággal s világeszszel kérkedve az ősi jogunk ellen kikelnek és miniket gunyolnak. S ennek következtében ime a pokol lakóinak száma napról napra fogy.

Ébresztettünk köztök ugyan olyan csábítókat, kik az emberiséget mitőlünk remegésben tartván, a bűnnek teoriáit, írták s a bűnre figyelmeztetve hallgatóikat, úgy mondván bevezeték országunk mélyeibe, s az emberi méltóságot olly ködbe burkolták, hogy Socrates s más híres emberek erényeit „fényes bűnöknek“ elnevezték, sőt bűnöket koholtak, s belőlök hirtak a magasztos öntudatot mint sajátunk első szülöttét gyanusítván; de most ezek is vagy a nazareni bölcsnek örök tanait követik, s az igaz-

ságot és testvéri szeretetet terjesztik, s a gyűlölség és a felekezeti falait rombolják, vagy a köznéptől — fajzatinknak megismertetvén a lársaságból kiküszöböltetnek.

Már a Poroszhonban is a képmutatási komédiának ideje lejárt — de, minek is eulitsem hosszasan, milly nagy bajok tornyosulnak fejünk fölött — úgy látszik, hogy országunk s uralkodásunk végső órája már ütött! S a sánta ördög felkelve mondá:

Kegyelmes uram, ne búsuly. Ime találtam egy módot, melly által országod rövid idő mulva, anynyi lakót nyerend, hogy alig leend elegendő helye itt az alvilágban.

És a hangos „halljuk“ szózat után így folytatá a félbe szakasztott beszédét Asmódi:

Teremtsük a magánérdeket, s tegyük azt akár historiai, akár korbéli alapra úgy, hogy nemcsak minden nemzetnek, körületnek, megyének, városnak, családnak, sőt minden emberi egyénnek legyen külön magánérdeke, melly a többiek érdekével örök küzdelemben legyen, s a közszeilemet közguny tárgyává tegye.

És zajongó „éljen“ megrendité a világ őszlopait s közörömittasan elszélyedtek az alvilág sötét legiói, s a köznyomor elhintett magva csirázni kezdett lépteik után; miután az emberiség ujonnan felébredett mámorából, kétségbe esve rázogató gyémánt bilincseit; s nem levén képes azokat lerázni, késő bánatnak áldozatává lőn.

△ △

A Constitutionel april 14-ről írja, hogy a londoni chärtisták közelebbi fiascojuk után, a ministereknek bevádoltatását egyhangulag elhatározzák.

Az idézett lap e kísérletet a francia februáriusi események parodiájának nevezi, de elfeledkezik, hogy a bukott dynastia és kormány rendszer fennállása alatt a francia ministerek bevádoltatása is comédiának neveztetett, a kormány egyik lapja által, de ezen comédia zárjelenetére nem igen jött kedve nevetni.

Az angol ministerium, az igaz, hogy, távol sem hasonlítható Guizot ministeriumához, sem a chartista mozgalom, a reform banquettek általánoságához, de hogy az europai közös forrásban, az egyesült szigetek királysága kormányának, Irlanddal s az angol chärtisták meetingjeivel könnyeden boldogulni nehéz feladat leend, ezt átláthatni, nem szükség Talleyrande ész.

John O'Connel az alsóházban engedelmet kért, egy repeal bill bemutatására, mellyre Nord Morpeth kijelenté, hogy Anglia az unioról le nem mondhat.

A vitatkozás azonban elhalasztatott.

Piemonti hivatalos jelentés.

April 8án reggel Albert Károly főtáborát Castiglioneán ütötte fel, honnan 9 óra felé Goito megáramadására csapatok küldettek ki.

Az ellenség erős állásban volt, az utakat elzárta, s az elfoglalt házakból keményen tüzelt.

Később visszavetvén, hátravonulásával a Mincio feletti hidat felvetteté, de vadászaink az épségben maradt részen előhatolván, az ellenség álgytelepeit elfoglalták.

A Mincioni átmenet a hid égő romjain csikartatott ki.

Az ellenség, folytonos üldözés alatt, Mantuaba menekült.

Az ütközet két óráig tartott.

Két ezer fogoly, s 4 álgyu jutott hatalmunkba. A Mincioni átkelésnek urai vagyunk!

Pleschen april 8.

A határokon tulról azon hír jött meg, hogy Varsóban 500 tiszt fogatott el s egyszersmind több utban levő zászlóaljak Varsóba visszaparancsoltattak.

Rendsburg april 4.

A porosz királytól egy felszólítás érkezett tegnap Dánia királyához, a dán sergeknek Schlesviggől rögtön visszahivatása követeli, kijelentvén, hogy ellenkező esetben, a Holsteinban felállított porosz sergek ellenségesen fognak fellépni.

A békes egyezkedések csak a dán sergek visszavonulása után fognak megkezdetni.

Posen aprill 11. este.

A lengyel kérdés békés elintézhetségének reménye naponkint gyengül a lengyelek mindenféle fegyverkeznek s állásaikat erősítik.

Irzemeszno városban a háboru meg is kezdett. A kaszás csapatok ugyan visszanyomattak a poroszseregtől, de a város legnagyobb része hatalmukban van.

A lengyel szélekről írják april 6-ról.

Oroszország belsejében a nép vallásos háborura fanatisáltatik.

A popák azzal ámitják a tömeget, hogy a nem orosz Európában Krisztus megtagadtatott; a római pápa az igazhitű egyház buktatásán dolgozik, s hogy a francziák a németek egy részével pogányok akarnak lenni.

Ki nem látja ezekben a minden oroszok czárjának mozgató ujját?

Ki nem érti ezekben a titkos szándokot, az ébredő, de eszméletre még nem jutott nép vákbuzgóságát használni fel az absolutismus megmentésére.

Örvendj Europa, hogy Muszkaország már azon stadiumra jutott el, hol a zsarnokságnak a végmenedékhez a fanatismus felizgatásához kell follyamodni nyomorult léte fenntartására.

Örvendj, mert a közelebbi stadium az ébredés stadiuma.

Rendsburg apr. 10.

A dánok tegnap óta Flensburg birtokában vannak, s ma Holsteint is elfoglalák. A porosz sergek nézői szerepet vittek. A tanácskozások régi jó német szokásként folynak, mig egy derék német tartomány eljátszatik.

Az események viharlérésben a tanácskozások csigamódra haladnak.

Egész Németország boszankodik, hogy a diplomaták beszélgetnek, a hon legderekabb fiainak vére foly.

A Cronide april 12-én írja, hogy Liszt a híres zongorász, honába Magyarországra utazott, hol nemcsak képviselőül választott, de a nemzeti gyűlés egyik alelnöki székére is kitűzve van.

A francia ideiglenes kormány ismét egy lépést tett azon kumanus uton, mellyen haladni feladatai elsőbbjei közzé tűz. A pilori — szegyenpolcz — eltörölte.

A rendelet következőleg van indokolva.

Tekintve azt, hogy az elítelt bűnösnek közszemlérei kitétele az emberi méltóságot lealacsonyítja;

Tekintve azt, hogy általa a bűnhődő örökre semmivé tételik, s a nyilvános meggyaláztatás által a megjobbulás és becsület helyreállítás iránti igyekezetükönkre tételik.

Tekintve, hogy az eddigi eljárás által a megrogzött bűnös közt semmi különbség nem tételik, s hogy a kitételés a könyört elfogja és megbarákoztat a bűn látásával.

A büntető törvénykönyv 22-ik cikkelye el- egy hasonló levelet írni, érthetőbben fogunk szó-
lani. Cs.

Beküldetett.

Egy minden balitéletektől ment és valóban szabadelvű előkelő család rövid idő alatt két anonym levelet kapott a forradalmi csarnokból.

Egyikben német legényének (ki azonban nem is német, hanem lengyel) elküldésire, a másikban lobogók kitűzésére szólittatik fel, s pedig olly hangon és modorban, mellyet a miveltségre bármi kis igényt tartó egyén köztisztelőben álló nők irányában magának meg nem engedhet.

Ez is egy azon botrányos események közül, mellyek a magyar ifjuság neve alatt, egyesek által elkövetettek.

A marczius 15-ki fiatalság megtagadja ezen egyéneket, kik nevét akár könnyelműségből akár galádságból behomályosítani törekednek.

Szolgáljon ennyi intésül azoknak, kiket illet. Ha ezt meg nem értenék, s kedvök jönne még

Franciaországban a forradalmi tüztársaság minden osztályait átjárta.

A Monge lyceum (eddig Nagy Lajos collegiuma) növendékei közelebből olly ingerültségbe jöttek, hogy egyik tanárukat az ablakon vetették ki. Az ideiglenes kormány e tárgy megvizsgálására bizottmányt nevezett ki.

Besanconban pedig a Sacré Coeur nőnevelő zárdabeli ifju hölgyek támadtak fel tanítóik ellen. Segélyökre egy közeli iskola növendékeit szólították fel, kik a falakon átmászván, az ajtókat betörték, s a zárdát győzelmesen és karöltve oda hagyták. Későbbre csakugyan sikerült — bár némi bajjal — a szép szökevényeket ismét visszatéríteni.

H i r d e t é s e k.

Magyar Mihál

könyvárusnál Pesten megjelent és minden helybeli és vidéki hiteles könyvárusnál kapható:

A „magyar forradalom napjai“

Irtá Nyári Albert

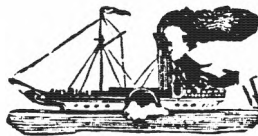
1-ső füzet Vasvári arczképével csak 20 krajczár.

Az egész munka 12 füzetben 12 csinos arczképpel jelenik meg, s előfizetés utján csak 3 ft 20 pkrba kerül. Füzetenkint véve egy-egy huszas, s az elsővel az utolsóinak ára is leteendő. Hetenkint egy füzet jelenik meg, s ha az egész munka kész leend, ára 6 pft-ra emeltetik.

A szöveg minden eddig megjelent illy tartalmu munkáknál bővebben és hűbben tárgyalatik. — Az arczképekből előlegesen csak Vasvárit, Bulyovszkyit, Jókait, Petőfit, Irányit, Vidácst, Táncsicst, Degrét ígérjük, de a többiek is

ollyanok lesznek, kik magukat mint a forradalom kezdeményzői hősiesség elszántság és tények által kitüntették.

Magyar Mihál mint kiadó, az egyetemí és kalap utca sarkán 410. sz. a.

Gőzhajók járása.

Pestről Bécsbe naponkint, Győrrel kapcsolatban

Indulásóra : reggeli 7 óra.

Pestről Zimonyba minden kedden, lefelé Eszéken, fölfelé Titelen át.

„ „ minden pénteken lefelé Titelen, fölfelé Eszéken át.

„ Orsovára minden vasárnap, Galacz és Konstantinápolyal kapcsolatban az oláh részen.

„ „ minden csütörtökön, Galacz és Konstantinápolyal kapcsolatban a török részen.

„ Odessába april 9 és 23-án az ugyanezen napokon Orsovába induló gőzzel.

Indulásóra : reggeli 6 óra.

Szolnokból Szegedre minden kedden és pénteken reggel.

Szegedről Szolnokba minden vasárnap és szerdán reggel.

Pesten, april 1-jén 1848.

Az első cs. kir. szab. dunagőzhajózási társaság főügynöksége.

Magyar Mihál

könyvárusnál Pesten, a Ferencziek terén 410 sz. alatt 4 pkr-on kapható:

POLITIKAI IZGATÁS.

Közli Táncsics Mihál.

Megjelenik e lap **minden nap este.** Előfizethetni e lapra Pesten a Beimel-féle nyomdában (Al-Dunásor Piaristák épülete) és Emich Gusztáv könyvkereskedésében. — A vidéken a postahivataloknál. **EGYES SZÁM ÁRA 3 kr. pp.**

Felelős szerkesztő Pál Albert. — Kiadó tulajdonos Lukács László. — Nyomatik Beimelnél.